

Genel Satışlar Vergisi: Yeni Bir Fakirleştirme ve Aç Bırakma Dozu

Vergiler Dairesi, Hükümetin es-Savra Gazetesi'nde 25 Rabi-us Sâni 1425 muvafık 15 Haziran 2004'te, 2001 yılı için Genel Vergi Yasası'nın 19. maddesine ve tashihlerine tâbi olarak vergi ödeyen tüm mükelleflere en kısa sürede kayıt olmak zorunda olduklarını ve dairenin 1 Temmuz 2004'ten itibaren bu yasaı uygulamayı başlatacağını duyurdu.

Es-Savra Gazetesi bu meseleyi haber verirken, aynı gün, 15 Haziran 2004 Salı günü Temsilciler Meclisi, Mâliye Komisyonunun üzerinde çalışması için Satışlar Vergisi yasa tasarısını erteleme önerisini kabul etti. Öyleyse Vergiler Dairesi nasıl oluyor da Temsilciler Meclisi'nde onaylanmadan önce bu yasaı uygulamaya koyabiliyor?! Demokratik sistemdeki Yasama Otoritesi ile Yürütme Otoritesi dedikleri şeyler arasındaki bu skandal ihtilaf ve açık tenakuz da neyin nesi oluyor?!

Yemen Hükümeti önceki aylarda "satışlar vergisi yasası" veya "satışlar genel vergisi yasası" denilen şeyin keyfiyeti üzerinde çalışmıştı. Dolayısıyla Hükümet, Temsilciler Meclisi'nde onaylanmasından önce bunun önümüzdeki haftalarda uygulanmasında ısrar etmektedir. Bu sırada Genel Ticâret ve Sanâyi Odası bu yasanın dondurulmasına çağırmış ve İşadamları Yüksek Konseyi de bunun iptal edilmesini istemişti. Fakat birkaç yıldır ne bu yasanın iptal edilmesi ne de dondurulması söz konusudur. Aksine bundan uzaktır ve uygulanması âşikâr bir mesele haline gelmiştir. Zîra ne İşadamları Yüksek Konseyi ne de Genel Ticaret ve Sanâyi Odası, Hükümetin uygulamaya geçirmek üzere atmosferini hazırladığı bu yasaya karşı güçlü ve ciddi bir tavır takınmıştır. Bu yasaya göre Hükümet; (imâlat, tüketim, kazanç vesair gibi) önceki vergiler ile birlikte, 2001 yılı için olan 19 sayılı yasanın 4/a maddesinde belirtildiği gibi ithal edildiği veya satıldığı zaman yerli ve ithal mal ve hizmetlerin değerinin %10'u miktarında ek bir vergi almaktadır.

Bu yasa, vergiye tâbi tüm mükelleflerin genel vergiye kaydolmaya başlamalarını da zorunlu kılmaktadır. O kadar ki vergiye tâbi mallara ilişkin kayıt 50 milyon riyalden ve vergiye tâbi hizmetlere ilişkin kayıt 40 milyon riyalden daha düşük olmasın. [Madde 6/a]

Bu yasa, mallar ve hizmetler tablosundaki bazı malların ve hizmetlerin genel vergiden muaf olarak tanıtılmaktadır. Oysa bu maddeler, özelleştirme yasasına tâbidir veya tâbi olacaktır. Böylece bunların işletmecisi sahipleri ya yabancılar veya [onların stratejik ortakları olan] büyük yerli kapitalistler olacaktır. Bu mallar ve hizmetler ise petrol ve balık ürünleri, çimento sanayii, yedek parçalar, su, atık su, elektrik, temizlik ve sağlık hizmetleri vesairedir.

Yine yabancılar ile onların şirketleri bu satışlar vergisinden muaf tutulmaktadır. Ne Yemen'in genel çıkarlarına ne de Yemen halkının hayrına olmayan projeler de muaf tutulmaktadır. Kaldı ki özelleştirmeden sonra bu kuruluşların sahipleri, yerel yatırımcılar ve yöneticilerden olup yabancı yatırımcıların ve uşaklarının emrinde olanlar olacaktır.

Bu yasa ve diğer ekonomi yasaları, İslamî ideolojiye uygun olarak çıkarılmış olmadıkları gibi, şer'î hükümlerden de kaynaklanmış değildir. Yöneticilerin iddia ettiği gibi ekonomik reform olmadığı gibi kamu yararına da değildir. Onlar IMF [Devletlerarası Para Fonu] ve Dünya Bankası'nın tâlimatlarını ve emirlerini uygulamak üzere şu maksatları gözeterek bunları yasalaştırmışlardır:

1. Borçlu ülkenin alacaklı büyük devletlerin nüfuzu altında bağımlı olarak kalmasını sürdürmektir.
2. Halkların açlaşması ve fakirleşmesi pahasına da olsa borçlu ülkenin borçlarını geri ödemesini sağlamaktır.
3. Ekonomik kurtuluş politikasının bir parçasıdır.
4. Devletlerarası Düzenleme Anlaşması [ALCAT]'ın gerektirmesinden ötürü vergi kaybını telâfi etmek içindir.
5. Sömürgeci sanâyi devletlerine akan hammaddelerin fiyatlarını düşürmek için ihracât vergilerinin kaldırılmasıdır.

Bu mücrim yasanın Yemen halkının hakları aleyhine uygulanmasından sonra, mal ve hizmetlerin birçoğunun fiyatları artacak, fakirlik, açlık ve işsizlik oranları büyüyecek, enflasyon yükselecek ve ekonomik durgunluğa yol açılacaktır.

Devletlerarası kuruluşlar ve kâfir devletler tarafından üzerimize cebredilen yasalar ve sistemlerin, katıyyen Müslümanların hayrına olamayacağında şüphe yoktur. Tam aksine bunlar, kâfirlerin ülkelerimiz ve zenginliklerimiz üzerindeki egemenliklerini artırmak içindir. Sonra bizi, İslam esası üzerine sahih kalkınmaktan men etmek içindir. Öyle ki bizim sefaletimiz ve gecikmemiz

üzerinden, kendi materyalist asalak hayatlarını yaşayabilsinler. Devletlerarası Şeffaflık Örgütü başkanı Dr. Inca Martini bunu açıkça dile getirerek şöyle demektedir: *"Birleşik Devletler ve Avrupa ülkelerinin yaşadığı refah, kapitalist pratiğin tortuları Üçüncü Dünyaya ihraç edilmeksizin mümkün olmazdı. Mesela çevreye zarar veren ürünler, silah ticareti, küçüklerin istihdamı, insanlar üzerinde yapılan ilaç deneyleri ve "petrol", uyuşturucu ticareti, kara para aklama ve kadın ticareti gibi istismar gelirleri vesaire..."*

Kapitalist devletlerin vakiası işte budur! Onların Müslümanlara verdiği değer de budur! Buna rağmen bizim yöneticilerimiz onları karış karış ve adım adım takip etmede ısrarcıdırlar. Şayet onlar bir kertenkele deliğine girseler, bunlar da hemen peşinden o deliğe girerler. O yöneticiler, kapitalist devletlerin yasalarına ve emirlerine amadedirler. Onları memnun etmek uğruna nefes nefese kalırlar.

Yemen ekonomisinin doğrultusunda ilerlediği bu kapitalist durgunluk ve (ekonomik) likidite gölgesinde bu vergi yasasını çıkarmaya çalışmakla uğraşan Hükümet aslında, durağanlık halinde vergilerin azalması gereğini belirten kapitalist ekonomi öngörüsüne muhalefet etmektedir. Çünkü azalma, bu paranın iç piyasalarda dolaşmasına ve devretmesine katkıda bulunan, bir tür pazarlanabilirliğe neden olan ve de ülkede işsizlik oranlarını düşüren birçok iş olanakları sağlayan yatırım projelerinin mâliyetlerinin daha da artmasına yol açacaktır. Bunlar, kapitalist ekonomistlerin üzerinde ittifak ettikleri öngörüler ve temellerdir. Yine de Hükümet tepe-taklak durup hakikatlere oldukça uzak düşmekte, işleri çarpıtmakta ve insanların düşüncelerine ve duygularına -alçakça bakarak- meydan okumaktadır. Onların -yani yöneticilerin- şöyle dediklerini görmekteyiz: *"Esnafın dürüstlüğü ve anlayışı ile devletin fiyatlar ve herhangi bir ekonomik ve fikrî delil içermeyen diğer benzer boş sözler üzerindeki denetimi sayesinde satışlar vergisinin uygulanması tüketicileri etkilemeyecek ve daha fazla durgunluğa yol açmayacaktır."* Bilinmektedir ki satışlar vergisinin şu anda tatbik edilmesi, devletin genel bütçesinin ızdırabını çektiği şiddetli bir acizyet içerisine düşmesi ve Yemen'deki yönetim sisteminin fikren iflasının korkunç boyutlara ulaşması sebebiyledir.

Bu cehennemî fikriyatın, tüm zahmetle çalışanlar ve fakirlikler üzerindeki yükü giderek artmaktadır. Bunu teşvik edenler ve haklı olarak tanımlayanlar ise çoğunlukla vergi ödemelerinden kaçmanın fırsatlarını gözetken ve bunu temel alanlardır. Yani araç sahiplerinin yılda bir ödeyeceklerine her benzin alışlarında, doldurdıkları her depo benzin için ödenen, benzine kalıcı vergi uygulayarak araç vergilerinde yaptıkları şeyin aynısını yapmaktadırlar. Böylece şu anda defalarca ödenmekte ve insanlar bu paranın, devletin halktan gasp ettiği meşru olmayan haksız bir kazanç olduğunu hissetmektedirler.

Satışlar vergisi, satıcıdan satış gerçekleştirdiğinde alınır. Bunun yükü de kaçınılmaz biçimde yetimler, çocuklarına bakan dullar, mağdur fakirler ve sınırlı gelire sahip olan çalışanlar, askerler ve diğerleri üzerine yüklenmektedir. Çünkü vergi, tüm malların fiyatlarına eklenmektedir.

Yine işadamları ile ticârî ve sînâî işyerleri üzerine de ek bir yük bindirmektedir. Nitekim vergi yasasında belirtildiği üzere esnafın tüm alım ve satımlarını kayıt altına almalarını gerektirmektedir. Bu da işadamları ve tüketiciler üzerinde büyük bir külfettir. Yine yabancı malların pazarlanabilirliğine yol açmakta ve yerel malların durağanlaşmasına neden olmaktadır. Yani yerli malların bertaraf edilmesinin önünü açmaktadır.

Üçüncü esef, imkânların farklılığına rağmen herkes üzerinde eşit miktarda olmasıdır. Bu da toplumda ekonomik dengesizliğin, sınıfsal uçurumun artmasının ve toplumda felaket, bedbahtlık ve fitne kıvılcımlarının başlangıç adıımıdır.

Buna binaen ve Yemen'de rüşvetin yayılması nedeniyle vakia, bir avuç suda boğulmak haline gelmiştir. Sahtekârlığın, dolandırıcılığın, ihtilasın (zimmete geçirmenin) ve bozgunculuğun önünü açmıştır. Çürük kokusu burunlarımızın direği kıran fesadın üstüne fesad katmıştır.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki İslam'da vergi, esasen ekonominin gelirlerinden biri değildir. Vergi sadece istisnai durumlarda (âcil durumlarda) uygulamaya konur. Beyt-ul Mâl'de (Devlet hazinesinde) Müslümanların üzerine düşen bir harcama için yeterince para bulunmuyorsa ve bu harcama ertelenemiyorsa, meselâ Cihad harcamaları, depremler gibi felâket durumları ve hastaneler, okullar ve benzeri şeyler gibi Ümmetin kamusal ihtiyaçları için olan masraflar gibi ise, devlet bu masraflar için yalnızca ödemeye gücü yeten Müslümanlar üzerine vergiler koyar ve miktarı Müslümanların Halifesinin görüşüne göre sınırlandırılır. Bu miktar, onların yiyecek, giyecek ve barınma gibi temel ihtiyaçlarından ve hayat ortalamalarına göre kemâliyyet (ikincil) ihtiyaçlarından artakalandan alınır. O da şimdiki gibi kalıcı değil geçicidir. Alınma gerekçesi sona erdiği an uygulaması durdurulur. Yemen'de ise vergiler halkın tamamından alınır, esnaf da devlete vermek üzere fakir tüketiciden almaya mecbur bırakılır. Devlet de bunları spor, müzik ve sanat festivallerine yada yetkililerin

seyahat giderlerine, saraylara ve hizmetçilere harcamaktadır. Halkın parası üzerinden fesadın, ihtilâsın ve rüşvetin çoğalması da cabası...

Şüphesiz sahih çözümler ve çareler, ithal edilmiş zorlama yasalarda değil, bilakis ancak İslâm'dadır. Çünkü İslâm, ister Müslüman olsun isterse olmasın fert fert tüm raiyyenin (vatandaşların) yiyecek, giyecek ve barınma gibi aslî ihtiyaçlarının temin edilmesini bir vazife yapmış ve ikincil ihtiyaçlarının ise (mümkün olan) en üst seviyede tamamen karşılanmaya çalışılmasını (devletten) talep etmiştir. [Reşit olmuş!!] hükümetimizin satışlar vergisi yasasını kendisinden aldığı beşerî Kapitalist ekonomiye gelince o, temel olan ile ikincil olan arasında hiçbir farklılık gözetmemekte ve maddî (materyalist) değerden ve menfaat ölçüsünden başka herhangi bir ahlâkî, insanî veya ruhî değeri umursamamaktadır.

İslâm'da ekonomi, raiyyesi arasında fakirlik problemi nedir bilmez. Çünkü Beyt-ul Mâl'deki Zekat Divânı, fakirliği sona erdirmek ve fakiri zenginleştirmek için yeterlidir. Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Sadakalar (zekâtlar) Allah'tan bir farz olarak ancak fakirlere, miskinlere, (zekât toplayan) memurlara, müellefet-ul kulub'a (kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlara), (azad olmaya çalışan) kölelere, (ödemekten âciz) borçlulara, Allah'ın yolunda Cihâd edenlere ve (muhtaç) yolculara aittir. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir. ^[Tevbe 60]

İslâm, işsizlik nedir bilmez. Nitekim ödemeye muktedir olmayan borçlulara para verir ve ziraat, ağaçlandırma veya üzerine bina yapmakla ihya eden kimseye karşılıksız olarak çorak arazi verir. İslâm'da hiçbir vergi bulunmadığı gibi işadamlarının sırtına yüklenen garantiler (teminatlar) veya sigortalar da yoktur. **Hilafet Devleti** ile diğer devletler arasında anlaşma olması hariç, dış ticaret hareketini sınırlandıran hiçbir gümrük vergisi yoktur. Yine emeklilik ve emekli aylığı yoktur. Nitekim İslâm, raiyyesinin çalışan veya nafakaya muhtaç tüm fertleri için vesayete kefil olmaktadır. Nebî ^[‘Aleyhi’s Sâlatu ve’s Selâm] şöyle buyurmaktadır:

« **Her kim bir mal bırakırsa, varislerine aittir ve her kim de kimsesiz birini bırakırsa o(nun bakımı) Bize (Devlete) aittir.** »

İslâm, harama harcamada sefihliğe veya yetkililerin seyahatlerine, lükslerine ve konvoylarına savurganca harcanmasına veya şâşâlı eğlence festivallerine, sakat medyaya, zina ve fesat vesilelerinin yayılmasına ve düşük fikirliliğe izin vermez. İslâm'da ekonomi, servetin zenginlerin ellerinde toplanmasından kaynaklanan ekonomik likidite ve durgunluk krizi nedir bilmez. Çünkü devlet, Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ]'nın şu kavline binaen, paranın ülke içerisinde tedavül etmesine yöneltmek için halka kendi parasıyla ihsanda bulunur:

Allah'ın, (fethedilen) ülkeler halkından Rasulü'ne verdiği ganimetler Allah'a, Rasulü'ne, O'nun yakınlarına, yetimlere, miskinlere ve yolda kalmışlara aittir. Böylece o mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet olmaz. ^[Haşr 7]

Ey Müslümanlar! Ey Yemen Halkı!

Şüphesiz ki bu satışlar vergisi yasası ile birlikte üzerinize uygulanan bu beşerî kanunlar, tatbik edilmesi haram olan küfür sistemleri olması şöyle dursun, ekonomik sorunları da çözemeyecektir! Bilakis zulmü ve fakirliği artıracak, ülkenizi ipotek altına alacak ve sömürgeci kâfirlerin ellerine koyacaktır. İslâm ise sizin emniyetinizi ve istikrarınızı teminat altına aldı ve Müslümanlar ile Müslüman olmayanlar için malların pazarlanmasına ve paranın tedavül etmesine uygun atmosferler sağladı.

Dolayısıyla bu yöneticilere karşı suskun kalır, üzerinize empoze ettikleri bu beşerî kanunlara rıza gösterirseniz, sizi bu dünya hayatında fakirlik ve zillate, Kıyamet Günü'nde de kendi yanlarına (cehenneme) çekerler. O gün sözleriniz size hiçbir fayda vermez. Nitekim Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurdu:

Onlar derler ki: “Ey Rabbimiz! Biz başımızdakilere ve büyüklerimize uyduk da onlar bizi yoldan saptırdılar.” ^[Ahzâb 67]

Tüm bunlara ve diğerlerine binaen, Amerika, İngiltere ve onların mâli ve ekonomik kuruluşlarının bize zorla uygulattığı şerir yöntemler ve habis destek çeşitlerine karşı -Ey Yemen halkı- sizi

bilhassa Temsilciler Meclisi üyelerini, Yüksek İşadamları Konseyi'ni, Genel Sanâyi ve Ticâret Odası'nı, partileri, tüccarları ve büyük sermaye sahiplerini bu beşerî kanunları ve vergi dairesine kaydolmayı reddetmeye, ona değil aksine İslam'a tâbi olmaya ve Onun devletini [Hilâfet Devleti'ni] kurarak hükümlerini tatbik etmeye ve onu kurmak için çalışanlar ile birlikte çalışmaya ve tüm Kûfür sistemlerini reddetmeye davet ediyoruz. Yine -Ey Yemen halkı- sizi İslam'ın sekinet, adalet ve bereketi altında yaşamaya, kapitalizmin karanlığından ve beşeriyete vicdansızlıktan başka bir şey getirmeyen zulmünden kurtulmaya davet ediyoruz. Öyleyse siz bunu yapacak mısınız?

O

(peygamberlerin gönderildiği) ülkelerin halkı îmân etseler ve muttaki olsalardı, elbette onların üstüne semâdan ve arddan nice bereket kapıları açardık. Velâkin çokça yalanladılar ve biz de ettikleri yüzünden onları yakalayiverdik. ^[Âraf 96]

Hizb-ut Tahrir
Yemen Vilayeti

H. 04 Cumadiyyul Ewel 1425
M. 22 Haziran 2004

Hizb-ut Tahrir resmî web sitesi:
Hizb-ut Tahrir medya bürosu web sitesi:
Hizb-ut Tahrir / Türkiye Vilayeti resmî web sitesi:

www.hizb-ut-tahrir.org
www.hizb-ut-tahrir.info
www.al-ummah.org